

בול שנת ההעפלה

Blockade-Runners Stamp

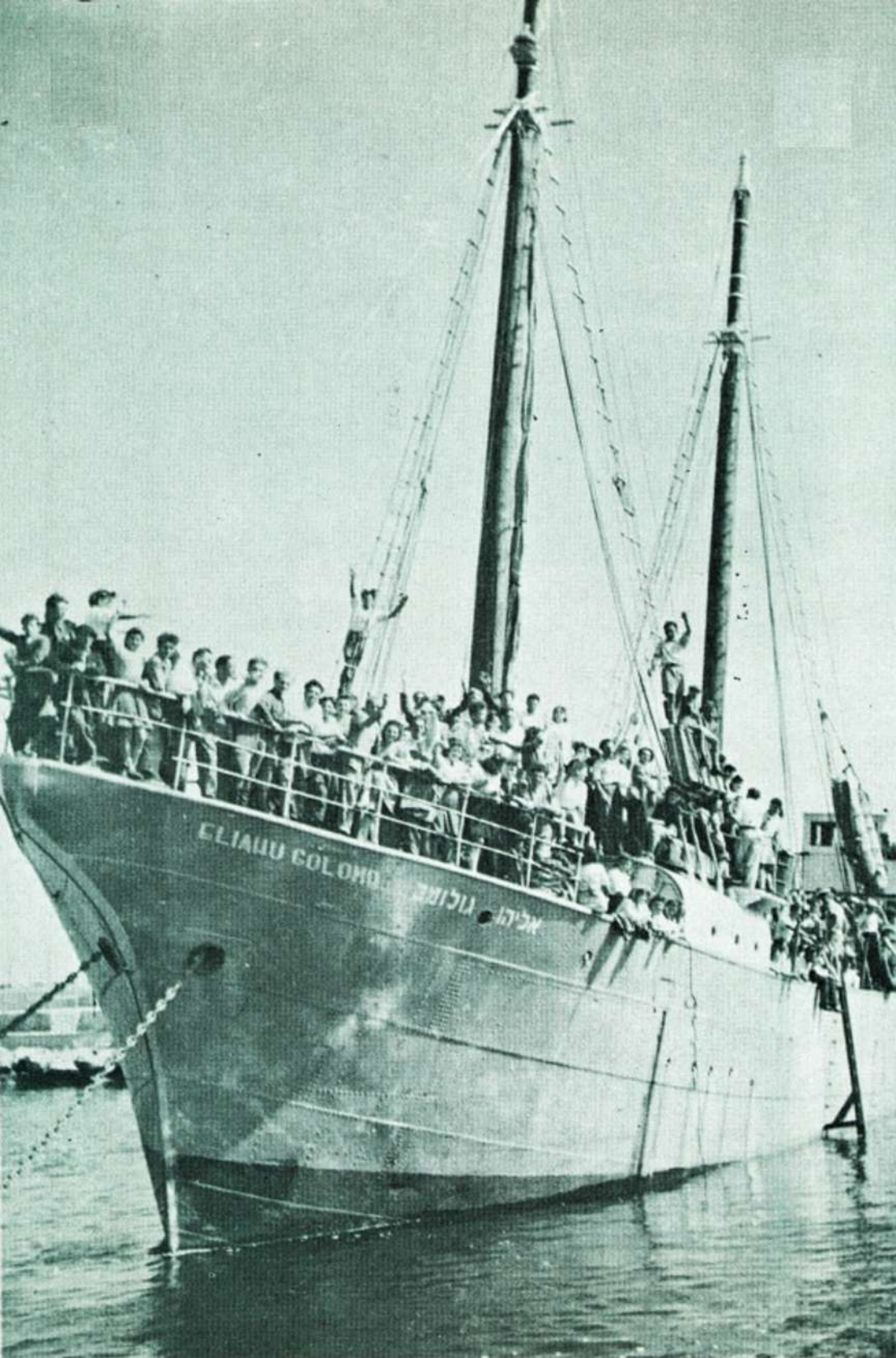
ה ש י ר ו ת ה ב ו ל א י
 תל אביב-יפו • ירושלים • חיפה
 PHILATELIC SERVICES
 JERUSALEM • ISRAEL

2.11.64

ראשית תנועת ההעפלה המאורגנת לארץ-ישראל היא בשנת 1934, לפני 30 שנה. עליה של יהודים לארץ-ישראל היתה בכל הדורות, ברשות שליטי הארץ או ללא רשותם, והיא נתנה ביטוי לעמידתם על הזכות היהודית לבוא לארץ-ישראל באופן חפשי. ההעפלה המאורגנת גיבשה את תביעתם זו של היהודים כפרטים לכלל תביעה מדינית של העם על זכות כניסה חפשית לארץ. תביעה זו היתה חלק מן המאבק המדיני הכולל של התנועה הציונית להקמת בית לאומי יהודי בארץ-ישראל. חזית ההעפלה היתה אחת החזיתות החשובות והיעילות ביותר במאבק זה.

בארבע-עשרה שנות ההעפלה המאורגנת — עד להקמת מדינת ישראל בשנת 1948 — הגיעו אל חופי הארץ כ-140,000 אניות נושאות מעפילים. מספר המעפילים שבאו הוא כ-115,000, מהם 7,000 שבאו בדרך היבשה, מן הארצות השכנות לנו. רוב המעפילים, כ-85,000, בא לאחר מלחמת העולם השנייה. בתקופה זו היוו המעפילים כ-75% מכלל המגיעים ארצה. בארגון ההעפלה לקחו חלק כל חוגי הישוב היהודי בארץ. מתנדבים מן הישוב שוטטו ברחבי אירופה, אירגנו יהודים, קנו אניות, דאגו לצידוד ולהשטה, קיבלו את פני האניות בחוף הארץ, הורידו את המעפילים, פיזרו אותם בתוך הישובים בארץ כדי שלא יתגלו ע"י הבריטים. הישוב כולו נרתם לפעולה זו ותמך בה במידת יכולתו. מרבית הבאים לאחר המלחמה היו ניצולי השואה באירופה וההעפלה היתה להם קרן תקווה כמעט יחידה למצוא מקלט, בית ומולדת.

ככל שגברה תנועת ההעפלה הגבירו הבריטים את מאבקם בה. באמצעות ספינות משמר, אניות מלחמה, מטוסים, מכשירי ראדאר ועוד הטילו הסגר על חופי הארץ. אנשי בולשת בריטיים שוטטו באירופה כדי לגלות אניות ולחץ דיפלומטי הופעל על ממשלות כדי למנוע הפלגתן. כל זה לא הועיל. במסירות נפש, בספינות רעועות ודולפות, באלפי דרכי הערמה, בצפיפות לא תשוער, בעייפות וברעב, תוך התעלמות מן הסכנות ובידיעה שאין כל ברירה — יצאו עשרות אלפי המעפילים לדרכם. הם נאבקו, מעטים ללא נשק, עם כוחות הצבא הבריטי הרבים והחמושים. פחות ממחצית המעפילים הצליחו

ELIAHU GOLAN
אֵלִיהוּ גֹלָן

לפרוץ את ההסגר הבריטי. תוך מאבק עקשני נפלו האחרים בידי הצבא. חלקם נעצר במחנות בעתלית וצריפין, חלקם הוגלה למאוריציוס, אי קטן באוקיינוס ההודי, ושהה שם כמה שנים. רוב הנתפשים, כ-55,000, גורש למחנות מעצר בקפריסין והוחזק שם עד לאחר הקמת המדינה. במקביל, ניהל גם הישוב העברי מאבק מבפנים בהסגר הבריטי, פוצץ ספינות ומתקני ראדאר ומנע בכוח זיהוי מעפילים שהגיעו לחוף.

פרשת ההעפלה מהווה פרק חשוב בדרך להקמת מדינת ישראל. קרבנותיהם ומסירות נפשם של אלה שנטלו בה חלק תרמו תרומה נכבדה לעצמאות המדינה ולפתיחת שערי הארץ לרווחה.

ש. ר.

Great Britain's duty under the Palestine Mandate to facilitate the immigration of Jews into their National Home was soon diluted by indifference and unhelpfulness; hindrance and active hostility were afterwards to mar it.

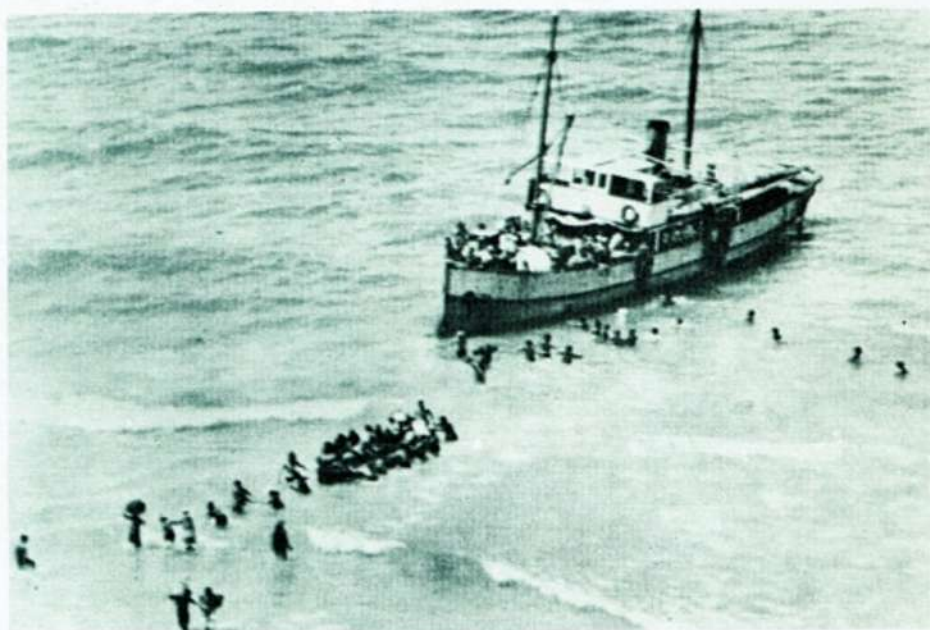
In 1934, the first organized measures were taken to overcome these obstacles, and by 1937 thousands of Jews, mostly from Poland at first, had been brought into the country.

The White Paper of 1939, over the signature of Malcolm McDonald, then British Colonial Secretary, was the final act to halt Jewish immigration. But Jews in and outside Palestine never accepted it and immigration never stopped.

During the fourteen years of organized blockade-running — until 1948 when the State of Israel was founded — some 140 ships brought uncertificated immigrants to Palestine, to the number of about 115,000: thousands had come overland through neighbouring countries; the majority, about 85,000, came after the Second World War.

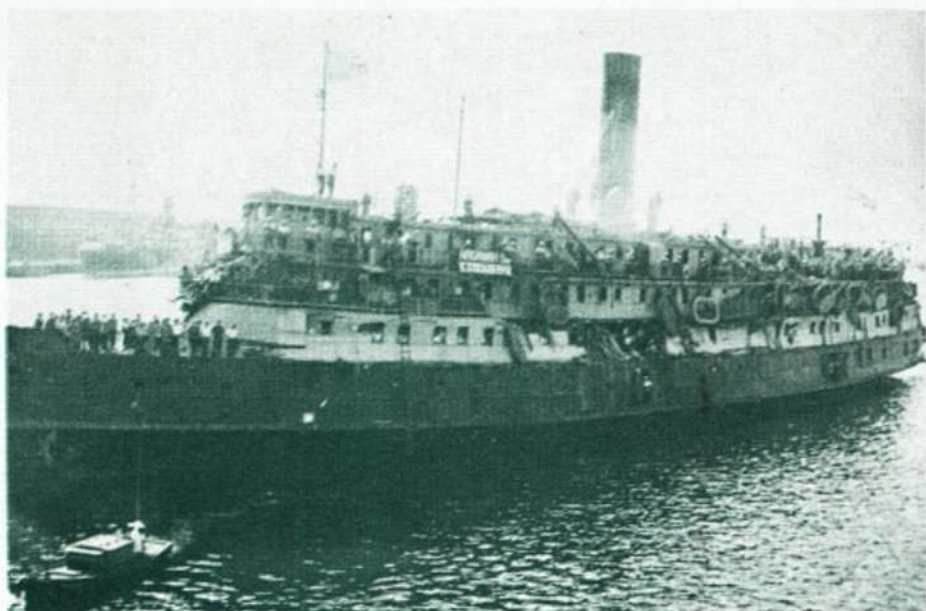
succeeded in running the gauntlet. Some were detained in camps at Atlit or Sarafand; others were exiled to Mauritius. About 55,000 were sent to detention camps in Cyprus and kept there until the founding of the State. The Jewish community in the country retaliated by blowing up radar stations and forcibly preventing the identification of immigrants who got through.

The saga of the blockade-runners is an impressive chapter in the struggle that led to the establishment of the State. The self-sacrifice and dedication of all who took part in it made a vital contribution to the rebirth of an independent Commonwealth, whose gates are wide open to every Jew in the world.

אניית מעפילים בחוף ליד נתניה (1938).

IMMIGRANT SHIP NEAR NETANYA (1938)

האגנייה „אקסודוס“ (יציאת אירופה 1947)

HAGANA SHIP EXODUS 1947

All sectors of the Jewish community in Israel took part in the operation. Volunteers travelled across Europe, organizing, gathering supplies, buying ships and sending them off. Others met ships and passengers on the shores and distributed the newcomers among settlements throughout the country. Most of the immigrants were survivors of the holocaust in Europe; emigration to Palestine was their last hope of finding a secure haven in a welcoming Homeland.

The British did all they could to check this adventure. Using coastguard vessels, warships, aircraft and radar, they blockaded the coast-line. British secret agents travelled through Europe trying to discover the hidden ships, diplomatic pressure was exerted to prevent their sailing. But in vain. With fantastic devotion and faith, ignoring the perils, crowding into ramshackle and leaky boats, exhausted, hungry and desperate, thousands of Jews grimly set out for their destination. Untrained, unarmed and outnumbered, they faced the British navy and fought it. Less than half of them